

Nogometaš

TROFEJ NOGOMETAŠ 2019.

KAMP ZA IGRAČE
BEZ UGOVORA

VANJA SMOKVINA
POSTAO ARBITAR CAS-a

DANI OLMO

IZ HRVATSKE
DO ZVIJEZDA

DRUGAČIJE REDOVNO LJETO

Prije godinu dana Hrvatska je živjela fantastično nogometno i društveno ljeto. Prije godinu dana Zlatko Dalić i njegovi i naši Vatreni ispisali su najljepšu priču u povijesti hrvatskog nogometa, ali i jednu od najljepših priča svjetskog nogometa. Hrvatska je mala zemlja u globalnim okvirima. Ima nas oko 4,2 - 4,5 milijuna. Nogomet nam je finansijski slabašan, puno je problema u društvu koji se reflektiraju i u njegovom djelovanju. No, baš zato je impresivno kako Hrvatska može stvoriti grupu igrača sposobnu da prkosи većima, moćnjima, bogatijima i favoriziranjima te osvoji mjesto u finalu Svjetskog prvenstva. Doček koji je Hrvatska priredila svojoj nogometnoj reprezentaciji nadilazi svako promišljanje kakav bi taj doček bio da su Vatreni postali svjetski prvaci. Jednostavno se nije moglo bolje dogoditi od onih 600 - 700 tisuća ljudi u Zagrebu i tko zna koliko još diljem oduševljene Hrvatske.

Godinu dana kasnije život je išao dalje. I u logičnom evociranju još uvijek svežih emocija od prošlog ljeta dojma smo da se ipak malo pretjeruje u kontinuitetu, ali i količini povratka na 2018. godinu. Treba se prisjetiti, ali centrirati sva ljetna nogometna prepričavanja i okupiranja upravo ruskom pričom, čini nam se i kontraproduktivno. Bit će prilike kroz određeno vrijeme, kada se svi dojmovi slegnu, kada se ljudi zažele uistinu emotivnog prisjećanja prekrasnih dana, složiti neki prigodan program memorije srebra.

U međuvremenu reprezentacija je nastavila igrati. Liga nacija, kvalifikacije za EURO 2020., odlasci i novi dolasci, pobjede i porazi, uobičajene teškoće u natjecateljskim utakmicama. O tome se bavimo u analizi dosadašnjeg europskog pohoda, s pogledom na ono što reprezentaciju očekuje u jesen, odnosno u priželjkivanom nastupu na EURU.

Prije posljednje kvalifikacijske utakmice s Walesom u Osijeku, reprezentacija je bila gost na sedmom Trofeju Nogometuš kojeg je HUNS, uz partnerstvo Sportskih novosti, organizirao prvi puta izvan Zagreba. U Opatiji je bilo decentno i kvalitetno na dodjeli. Ono što nas raduje jest podrška Hrvatskog nogometnog saveza, koji je prvi put aktivno doprinio uspjehu ove sada već tradicionalne manifestacije. HNS je bio u sinergiji s HUNS-om i smatramo da je to primjer kako se zajedničkim pristupom mogu odradivati kvalitetni programi za opći interes hrvatskog nogometa.

Ključni lik ovog broja je mladić koji je obilježio sezonu domaćeg nogometa, a onda se potvrdio na najvišim kontinentalnim smotrama svojeg uzrasta. Dani Olmo je najbolji igrač HNL-a, najbolji mladi igrač, ali i talent koji je predvodio Dinamo u ostvarivanju velikih rezultata u Europi. Uz to je prerastao u lidera U-21 reprezentacije Španjolske koja je postala prvak Europe na turniru u Italiji. Olmov je uspon ogromna promocija kako za Dinamo, tako i za HNL jer je pokazao da mladi

igrač iz slavne Barcelonine škole, može doći u Hrvatsku i napraviti fantastične iskorake. Više od onih vršnjaka koji su ostali u La Masiji.

Velika je stvar za hrvatski nogomet i naše institucije da je doc.dr.sc. Vanja Smokvina, s Pravnog fakulteta u Rijeci i naš suradnik u HUNS-u, izabran kao arbitar u Arbitražni sud za sport (CAS). Radi se o najvišem međunarodnom arbitražnom tijelu u sportu, čiju nadležnost priznaju FIFA, UEFA i MOO. To je izvanredno priznanje dr. Smokvini kao stručnjaku, ali i promocija vjerodostojnosti pravne struke u našim institucijama.

Uz niz drugih informacija i tema, primjerice uspješno održanog kampa za igrače bez ugovora, u ovom broju prisjećamo se dvojice velikana hrvatskog nogometa koji su nas nedavno napustili, Zlatka Škorića i Jurice Jerkovića.



4



8

- 3 SADRŽAJ
- 4 TROFEJ NOGOMETUŠ
- 8 NAJAVA SEDMOG HUNS-ovog KAMPA
- 9 FIFPRO KONGRES
- 10 7. KAMP ZA IGRAČE BEZ UGOVORA
- 13 FIFPRO U AMSTERDAMU
- 14 OSVRT NA KVALIFIKACIJE REPREZENTACIJE
- 18 DANI OLMO, PRIČA O USPJEHU
- 20 ŠTO NAS ĆEKA U NOVOJ HNL SEZONI
- 23 KAMPANJA "OŽIVI ME"
- 24 OSVRT NA EP MLADE REPREZENTACIJE
- 26 IN MEMORIAM – ZLATKO ŠKORIĆ
- 27 IN MEMORIAM - JURIĆA JERKOVIĆ



10



18



Impressum

Godina 5 / broj 18
Srpanj 2019.

Nogometuš

Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žordan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisak: Quo Vadis

NOGOMETUŠ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

Još jedno vrlo uspješno izdanje uglednog Trofeja Nogomet, prvi put izvan Zagreba

LUKA MODRIĆ I DANI OLMO, VJERODOSTOJNI LAUREATI TALENTA



Trofej Nogomet ide dalje... Manifestacija dodjeljivanja najprestižnije nagrade u hrvatskom nogometu ove je godine doživjela sedmo izdanje. Po prvi puta čin objavljanja nogometnih laureata bio je organiziran izvan Zagreba. Trofej Nogomet ove je godine održan 2. lipnja (nedjelja), u Opatiji. Razlog je posve razumljiv: ondje je bila locirana hrvatska nogometna reprezentacija uoči kvalifikacijskog

Instituciju Trofej Nogomet 2012. ustanovila je Hrvatska udruga nogometni sindikat (HUNS), na inicijativu predsjednika Darija Šimića i glavnog tajnika Marija Jurića. U početku se nagrada zvala Nogometni Oscar, ali kako je s vremenom rastao njezin ugled i utjecaj, pojavio se problem autorskih prava na ime. Kao što je poznato, Oscar je nagrada Američke filmske akademije i zaštitni znak industrije "sedme umjetnosti". Stoga je HUNS-ova nagrada preimenovana u Trofej Nogomet.

Vjerodostojnost Trofeja Nogomet zaštićena je autoritetom biračkog tijela. Laureate, naime, biraju izravno predstavnici nogometnog ceha – igrači i treneri. Odnosno, nogometari i pripadajući stručni stožeri deset hrvatskih prvoligaša: 236 igrača i 30 trenera. Također i 100 nogometnika te 105 igrača futsala.

Trofej Nogomet i ove je godine dodijelen u deset kategorija (za sezonus

2018/19.): najbolji hrvatski nogomet, najbolji vratar, najbolji igrač HNL-a, najbolja momčad HNL-a, najbolji mladi igrač, najbolji trener, najbolji sudac Prve HNL, najbolja nogometnica, najbolji futsal igrač, te izbor najboljeg travnjaka u HNL-u.

Također, jedini hrvatski sportski dnevnik – Sportske novosti već tradicionalno dodjeljuje posebnu nagradu "Dobri duh hrvatskog nogometa", pojedincima koji su na osobit način dali doprinos djelovanju Prve lige, odnosno hrvatskog nogometa u cjelini...

Već su nominacije navijestile kako će ovogodišnji Trofej Nogomet biti poprilično osvježen u odnosu na prošlosezonske laureate, te kako će kipići pronaći nove vlasnike. Naime, više nije bilo u konkurenciji najboljeg igrača Prve HNL prošle sezone, Alžirca Hilala Soudanija. Najbolji trener Matjaž Kek napustio je Rijeku. Vlasnik četiriju kipića u kategoriji najboljeg suca HNL-a Bruno Marić oprostio se od karijere nogometnog arbitra. Najbolji mladi nogometar Lovro Majer promjenio je sredinu (prešao je iz Lokomotive u Dinamo) što je utjecalo na njegovu (skromniju) minutažu te posredno i status pri ocjenjivanju.

Trofej Nogomet prolazio je dakle evolucijske i organizacijske promjene, izmjenjivali su se sudionici i dobitnici, no, ujednom je detalju ova manifestacija ostala postojana: i u sedmom je izdanju Trofeja (premoćno) pobijedio Luka Modrić.

Premda je i ove sezone konkurenca bila na svjetskoj razini, dvojni nije bilo. Najbolji nogometar svijeta (po izboru FIFA-e i France Footballa), najbolji nogometar Europe (po UEFA-i), najbolji sportaš Hrvatske (Sportske novosti) proglašen je i najboljim nogometarem Hrvatske. Premda je Real imao mizernu sezonu (rano je ispašao iz utrke za španjolski naslov i iznenadujuće je eliminiran od Ajaxa u osmini-finala Lige prvaka), a hrvatska je reprezentacija ispala iz elitne skupine Lige nacija, Luka Modrić je pri izboru za Trofej Nogomet dobio najveći broj glasova, a slijede ga Ivan Rakitić i Mario Mandžukić.



Nogomet
2019

iza njega bio je drugi Ivanušec, a treći Nikola Moro. Trofej Nogomet za najboljeg vrata pripao je Dominiku Livakoviću, drugi je Danijel Subašić, a treći Lovro Kalinić. S 24 godine Livaković je iznimno mlađi vratar. No, kritičari su prepoznali njegovu zrelost. I znамeniti Iker Casillas obznanio je posredstvom Twittera kako se radi o "vrlo zanimljivom vrataru". A zanimljive su i njegove brojke: Dominik Livaković je tijekom protekli sezone branio 34 utakmice (8 u Europskoj ligi) i primio 21 gol (8 u Europskoj ligi), te čak 19 puta sačuvao "čistu mrežu" (5 u Europskoj ligi). Najbolja sezona u karijeri promovirala je Dominika Livakovića i u prvog vrata hrvatske reprezentacije. A posljedično i do osvajanja "kipića".

Ukusi se obično najteže usklađuju oko izbora najbolje momčadi HNL-a. I ove je godine nakon prebrojanih glasova bilo iznenadenih, ali i razočaranih. Tako na primjer, biračko tijelo sačinjeno od nogometnih profesionalaca nije pronašlo mjesta u najboljoj momčadi za Miju Caktaša, naj-golgetera (19 pogodaka) Prve HNL. U oštrot je konkurenčiji ostao "kratak" i kapetan Dinama Arijan Ademi. Kao i kapetan Osijeka i novoustanovljeni reprezentativac Mile Škorić. Njemu je nedostajalo samo nekoliko glasova da dostigne stopera Dinama i najskupljeg igrača HNL-a (900.000 eura po sezoni), Kevinu Theophileu.

U šest dosadašnjih dodjela Oskara i(lj) Trofeja Nogomet, Matjaž Kek je četiri puta proglašen najboljim trenerom Prve HNL. Nijednom se međutim nije pojavio na svečanosti dodjele nagrada. Kek je otisao iz Prve HNL, ali navike su ostale. Ove sezone najboljim je trenerom proglašen Nenad Bjelica. Razložno, s obzirom na Dinamove uspjehe u prvenstvu i Europi. No, Bjelica se nije pojavio u Opatiji. Kipiće je, umjesto njega, uzeo Nino Bule, Bjelićin asistent u maksimirskom stožeru.

Četverogodišnja dominacija Brune Marića prekinuta je u Opatiji. Najboljim sucem u hrvatskom nogometu proglašen je Riječanin Ivan Bebek. Statuu mu je predao "vječiti" Ćiro Blažević.



- Ako se dobro sjećam ovakvu sam nagradu predao i njegovom ocu. Ali, neka me Ivan izvini, tata Veselko bio je bolji sudac.

Sin Veselka Bebeka, uz kiseli je osmijeh, primio nagradu. A na upite moderatora Petra Štefanića, Ivan Bebek se osvrnuo na završenu seziju:

- Sudio sam puno važnih utakmica. Mislim da mogu biti zadovoljan. Najdraža utakmica? Možda ona, u

kvalifikacijama, između Šibenika i Istre. Uvijek je važno ne napraviti grešku u utakmici, gdje se klubovi bore za život. Na terenu obično suci nisu svjesni propusta. Tek kasnije, nakon analize, shvatimo pogrešku. Zahvalio bih uime sudaca HNS-u na uvođenju VAR tehnologije. Činjenica da VAR stiže u hrvatski nogomet za sve nas je izvrsna stvar – zaključio je Ivan Bebek.

Ove sezone Bebek je sveukupno

odsudio 19 utakmica. U zavidnoj formi. Evidentno su svekoliki dojam podijelili i glasači, odnosno nogometari i treneri Prve HNL. Naime, 42-godišnji je Riječanin osvojio najviše glasova, a iza njega ostali su Mario Zabec i Marko Matoc.

Poslije 12 godina dominacije nogometarica Osijeka, naslov je osvanuo u Splitu. Na impresivan su



DOBITNICI PO KATEGORIJAMA:

NAJBOLJI NOGOMETAR HRVATSKE: Luka Modrić

NAJBOLJI NOGOMETAR PRVE HNL: Dani Olmo

NAJBOLJI MLADI NOGOMETAR PRVE HNL: Dani Olmo

NAJBOLJI VRATAR HRVATSKE: Dominik Livaković

NAJBOLJI SUDAC PRVE HNL: Ivan Bebek

NAJBOLJA MOMČAD HNL-a:

Dominik Livaković – Zoran Krvžić, Kevin Theophile-Catherine, Emir Dilaver, Domagoj Bradarić – Luka Ivanušec, Dani Olmo, Domagoj Pavičić – Bruno Petković, Jakov Puljić, Jairo da Silva.

NAJBOLJI TRENER PRVE HNL: Nenad Bjelica

NAJBOLJI TRAVNIK PRVE HNL: Maksimir

NAJBOLJA HRVATSKA NOGOMETARIĆA: Leonarda Balog

NAJBOLJI HRVATSKI FUTSAL IGRAČ: Duško Martinac

DOBRI DUH HRVATSKOG NOGOMETA:

dr. Boris Nemeć (dodjeljuju Sportske novosti)



način nogometarice Splita uzele titulu. U 18 prvenstvenih kola ostvarile su 17 pobjeda, a u odlučujućem susretu u Osijeku, protiv izravnih suparnica, u zadnjem su kolu odigrale – 3:3. Spliceankama je to bilo dosta dobitno za ekipni naslov, ali ne i pojedinačne nagrade. Naime, u konkurenciji za najbolju nogometaricu Hrvatske pobijedila je igračica Osijeka, Leonarda Balog. Ova 26-godišnja Križevčanka (igrala je nogomet i u Njemačkoj te Poljskoj) dobila je najviše glasova, druga je 22-godišnja kapetanica ŽNK Dinamo Maksimir Ivana Stanić, dokim je treća još jedna igračica Osijeka Izabela Lojna. Zbog odlučujuće utakmice prvenstva između Osijeka i Splita Leonarda Balog nije bila na dodjeli nagrada u Opatiji. Kipić je preuzeila njezina sestra.

Prvak Hrvatske u futsalu je Novo vrijeme Apfel. Makarani su obranili naslov

osvojen prošle godine. Pobjednici Hrvatskog kupa u futsalu "hakleri" su zagrebačke Uspinjače Gimke. Međutim u najužoj konkurenciji za najboljeg igrača Prve hrvatske malonogometne lige nije se našao nijedan igrač spomenutih klubova. Pobjedio je profesor tjelesnog odgoja iz Vrgorca, Duško Martinac. Kapetan reprezentacije i viceprvaka Vrgorca dobio je od sudionika Prve HMNL – najveći broj glasova. Njegov suigrač Josip Suton i Mateo Mužar iz Futsal Dinama podijeli su drugo mjesto.

- Mislim da nikada nismo imali zanimljiviju malonogometnu ligu.



Kvaliteta se disperzirala na 5-6 klubova, većinom iz manjih sredina – ustvrdio je Martinac.

"Dobri duh hrvatskog nogometa", najposebnija je nagrada Trofeja Nogometar. Njezina je specifičnost u činjenici da nije rezultat izbora već ju dodjeljuju Sportske novosti (odnosno posebno sastavljen žiri). Ove godine "dobrim je duhom" proglašen donedavno stožerni liječnik nogometne nacionalne momčadi, dr. Boris Nemeć.

U hrvatskoj reprezentaciji Nemeć je ostvario karijeru o kakvoj sanjaju svi nogometari ovoga svijeta. Debitirao je na kultnom Wembleyu, a oprostio se u finalu Svjetskog prvenstva! U stručni stožer nacionalne momčadi

uglednog je ortopeda 1996. kooptirao tadašnji izbornik Ćiro Blažević. Malotko je tada mogao povjerovati da će danas 74-godišnji dr. Nemeć postati najdugovječnijim članom stožera. Rodeni Varaždinec šef je privatne klinike u Matuljima i jedini liječnik na svijetu koji ima dvije medalje (broncu i srebro) sa Svjetskim prvenstvima. Razložno je stoga da su Sportske novosti upravo dr. Nemecu, post festum reprezentativne karijere, dodijelile nagradu – "Dobri duh hrvatskog nogometa".

I tako, u opuštenom ozračju opatijskog hotela Royal nazdravljalo se ovogodišnjim laureatima. Raspravljalo se i o aktualnim nogometnim temama, ususret novoj sezoni. U kojoj, kipići već čekaju nove pobjednike...

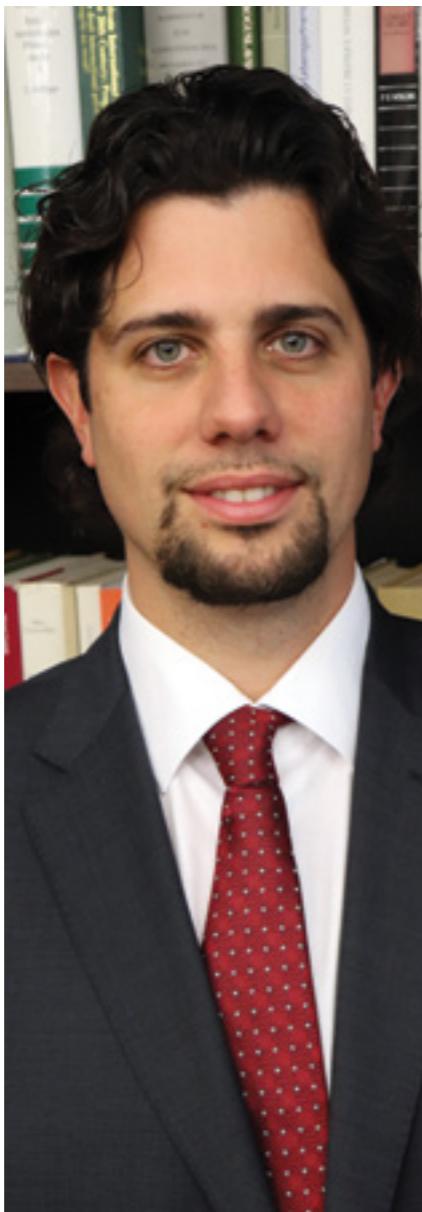
Vanja Smokvina, arbitar s liste HUNS-a Arbitražnog suda HNS-a imenovan za arbitra CAS-a

VELIKA ČAST ZA SMOKVINU, ALI I HRVATSKU

Doc. dr. sc. Vanja Smokvina s Pravnog fakulteta u Rijeci, sudac arbitražnog suda Hrvatskog nogometnog saveza (na koju je predložen s liste HUNS-a) imenovan je arbitrom Arbitražnog suda za sport (Court of Arbitration for Sport - CAS). Smokvina je izabran kako za opću listu za sve sportove tako i za posebnu (skraćenu) listu koja je samo za nogometna pitanja, za mandatno razdoblje 2019.-2022. Podršku kandidaturi uz HUNS dao je i FIFPro svjetski sindikat profesionalnih nogometaša.

Arbitražni sud za sport (CAS) najviše je međunarodno pravosudno (arbitražno) tijelo u sportu, čiju nadležnost priznaju FIFA, UEFA te Međunarodni olimpijski odbor. Sjedište CAS-a nalazi se u Lausanne u Švicarskoj, uz dodatne sudove u New Yorku i Sydneyu te privremene sudove u gradovima koji su aktualni domaćini Olimpijskih igara.

Smokvina je po imenovanju izjavio da je počašćen što je izabran na tako uglednu funkciju, pogotovo imajući u obzir da je Hrvatska mala zemlja no u sportskim okvirima velika i značaja. Ova je funkcija i velika odgovornost jer je želja svih članova da u svojim odlukama CAS bude posljednja sudska instanca koja će dijeliti pravdu u duhu zakona, pravila sportskog sustava i pravde. Cilj mu je nastaviti dosadašnji način rada u nadležnosti Arbitražnog suda HNS-a i kroz djelovanje u nadležnosti CAS-a.



Hrvatski je Sabor 12. srpnja 2019. godine s 112 glasova za i samo 1 suzdržanim po prvi puta u povijesti hrvatskog sporta donio Strategiju hrvatskog sporta ili kako ju Zakon o sportu naziva „Nacionalni program športa“. Jak je važno da se u Hrvatskom Saboru oko ovoga pitanja nije otvarala nepotrebna ideološka rasprava, već je sport uspio opet ono što nitko drugi izgleda ne može, ili kako teško može ostvariti, a to je ujediniti Hrvatsku. Strategija se odnosi na sljedećih 8 godina, točnije za razdoblje 2019.-2026.

HUNS s ponosom može istaknuti da se svojim prijedlozima i komentarima aktivno uključio u postupak donošenja Strategije, kako u inicijalnim fazama konstruktivnim prijedlozima prema Središnjem državnom uredu za šport na čijem je čelu Janica Kostelić, tako i u završnoj fazi donošenja uključenjem u javnu raspravu.

Strategija nosi zapravo osnovni cilj u sljedećih 8 godina koji se ogleda u naslovu samog dokumenta "Prema zdravoj i aktivnoj naciji ponosnoj na sportske uspjehe". Time se zapravo željelo povezati dvije stvari, jednu na koju smo svi izrazito ponosni, a to su uspjesi naših sportaša i činjenicu da je Hrvatska u svjetskom vrhu po postizanju vrhunskih rezultata, a drugo je nešto na što su podaci sadržani u samoj Strategiji pokazali i na što ne možemo biti ponosni, a to je nedovoljna aktivnost opće populacije i svojevrstan javnozdravstveni problem. Ovim se dokumentom vodi briga o sva tri pojedinačna oblika sporta - natjecateljskom, sportu u sustavu obrazovanja i sportskoj rekreaciji.

Sama Strategija sadrži 6 općih i 19 posebnih ciljeva koji uključuju 63 mjere i 148 aktivnosti kojima će se u razdoblju od 2019. do 2026. godine omogućiti smanjivanje nedostataka u hrvatskom sportu te iskoristavanje pruženih prilika. HUNS je podržao općenito donošenje ovako važnog i potrebitog dokumenta, a izrazito smo ponosni da je Strategijom prepoznata višegodišnja borba HUNS-a na čelu s Darijom Šimićem i Marijom Jurićem za uvođenjem radnopravnog statusa naših profesionalnih nogometaša te je navedena mjera predviđena

HRVATSKA PO PRVI PUTA U POVIJESTI IMA STRATEGIJU SPORTA



uvodenjem tog toliko željenog statusa novim Zakonom o športu. Osim toga, Strategija predviđa poticanje dual-karijere, također mjere koju HUNS i sam sprovodi godinama za svoje članove, no ovime bi se isto podignulo na državnu razinu i provodilo na sustavan način. Valja naglasiti je da skrb sram sportaša jedan od 6 općih ciljeva same strategije, a ona osim dual-karijere i uvođenja radnopravnog statusa predviđa i osiguranje stabilnog sustava stipendiranja sportaša, poboljšanje sustava zdravstvene skrbi sportaša,

uvodenjem zatvorenog mirovinskog fonda hrvatskog sporta također mjere koju je HUNS inicirao i dr. S tim u svezi valja istaknuti da strategija predviđa i tzv. poreznu reformu sram sporta, odnosno porezno rasterećenje klubova, poticanje ulaganja u naš sport, a ponajviše klubove kao mjeseta koja stvaraju buduće šampione, ali i pomažu u očuvanju zdravlja naših građana. Uvjerenja smo da nakon što smo dočeli

prvu Strategiju hrvatskog sporta, da ćemo uskoro dočekati i novi Zakon o športu koji će dovesti do toliko željenih promjena na bolje u hrvatskom sportu, a pogotovo u hrvatskom nogometu. HUNS je čitavo ovo vrijeme bio uključen kao aktivni subjekt u kreiranje hrvatske sportske politike i ponosni smo što je naš trud doveo do važnih uspjeha usmjerenih na dobrobit ne samo naših članica i članova već i svih nogometašica i nogometaša, ali i svih hrvatskih sportaša.

I sedmi HUNS-ov kamp za igrače bez ugovora pokazao se punim pogotkom

VELIKA PODRŠKA ZA OBNAVLJANJE KARIJERA



Istekom prošle sezone mnogim su profesionalnim nogometšima završile i ugovorne obveze. Nemali je broj onih koji tragaju za klubom i nastavkom profesionalne karijere (ljetni prijelazni rok u hrvatskom nogometu započeo je 15. lipnja). Za sve njih Hrvatska udruga "Nogometni sindikat" i Međunarodna federacija profesionalnih nogometnika (FIFPro) organizirali su 10-dnevni kamp (od 18-27. lipnja) na terenu zagrebačkog drugoligaša Kustošije. Tradicionalna akcija HUNS-a ove je godine doživjela – sedmo izdanje.

Pravo prijave u kamp za profesionalne igrače bez ugovora imali su svi članovi HUNS-a (jedini uvjet bila je plaćena članarina za ovu godinu). Igračima koji su pristigli u kamp izvan Zagreba, HUNS je osigurao smještaj, prehranu i opremu. Profesionalni nogometnici bez kluba i ugovora, u svlačionicu Kustošije morali su donijeti jedino kopačke!

Ove godine u kamp za nezbrinute nogometnike prijavio se 21 igrač. Čini se kako društvo nikada nije bilo raznolikije i ekstremnije. Od posve neafirmiranih igrača, poput tinejdžera iz Šibenika (Ivan Đaković), koji još nema iskustvo igranja u seniorskom uzrastu (nastupao je za juniorske momčadi Šibenika i Lokomotive). Ili pak donedavnog napadača Graničara iz Županje (Petar Duje Berač), koji nikada nije igrao profesionalni nogomet. Ili Hrvata rođenog u Njemačkoj (Krešimir Kovačević), koji je u hrvatskom nogometu igrao samo u nižerazrednim klubovima, ali i u austrijskoj Bundesliga (Hartberg)...

Druga je krajnost Aljoša Vojnović, 33-godišnjak koji ima 240 nastupa u HNL-u za pet klubova (Istra, Osijek, Split, Croatia Sesvete i Slaven Belupo). Ili 31-godišnji Ivor Weitzer, koji je osim u šest hrvatskih klubova (Istra, Pomorac, Rijeka, Zadar, Lučko, Orijent) igrao još

i u šest zemalja – BiH (Sloboda Tuzla, Široki Brijeg), Iran (Malavan), Mađarska (Pecsi), Grčka (Panelsiniakos), Albanija (Vllaznia) i Uzbekistan (Bukhara). Pa, Mislav Komorski, nekoć velika Dinamova neda: igrao je u svim uzrasnim kategorijama hrvatske reprezentacije (osim seniorske). Posljednju sezonusu ovaj 27-godišnji stoper proveo je u indijskom North East Unitedu.

Među HUNS-ovim štićenicima u kampu za nezbrinute nogometnike našao se i jedan strani državljanin – Patrice Zoungrana iz Burkine Faso. Radi se o bivšem igraču Hajduka (24-godišnjem veznjaku), koji je "promašio" Poljud i karijeru proveo na posudbama u Primorcu 1929 i Neretvancu.

Ipak, najveće ime, pa posredno i najveće iznenađenje kampa jest Mate Maleš. Začudno je da igrač s takvim CV-om nema kluba. U karijeri je 30-godišnji



Maleš igrao za Šibenik, Zagreb, Dinamo, Lokomotivu, Rijeku i rumunski Cluj. Ima 164 nastupa u Prvoj HNL, a s Rijekom je osvojio prvenstvo i dva Kupa. Maleš ima i jedan nastup za reprezentaciju. U pripremnom razdoblju uoči Svjetskog prvenstva 2014. u Brazilu, tadašnji izbornik Niko Kovač iskušao ga je u prijateljskom ogledu sa Švicarskom (2:2). U vrijeme dok je igrao za Rijeku Maleš je prema Transfermarktu dosegao tržišnu vrijednost od 1,35 milijuna eura. Komorski je pak, kao igrač Lokomotive, prema istom izvoru "težio" 800.000 eura, Boras (kao igrač Rijeke) 750.000 eura, Vojnović (u Dinamu iz Bokurešta) 700.000 eura, Weitzer (u Rijeci) 550.000 eura, Picak (kao vratar Lokomotive bio je pozvan u reprezentaciju, u mandatu Igora Štimca, u svojstvu druge pričuve) 400.000 eura...

Kolika je pak bila ovoletna vrijednost HUNS-ovih "eksponata"? Trenutačno,

najvišu cijenu dosežu Mate Maleš i Mislav Komorski (500.000 eura), zatim Ivor Weitzer (300.000), Aljoša Vojnović i David Arap (250.000), Marko Brtan (225.000), Dominik Picak i Krešimir Kovačević (200.000)...

- Neugodna je situacija kada se nogometni profesionalac nađe bez kluba i ponuda. Lakše je stoga takvu situaciju podijeliti s ljudima koji imaju isti problem. Hvala Sindikatu na ovom hvalevrijednom projektu. Već sam bio u kampu za igrače bez ugovora i držim kako je to odlična stvar. Ove godine okupilo se zanimljivo i kvalitetno društvo. Mogli bismo dobro parirati drugoligašima. Možda i u Prvoj HNL – smatra Domagoj Picak, najmlađi vratar koji je u povijesti HNL-a branio za Dinamo.

Ivan Boras u najboljim je igračkim godinama (rođen je 1991.). Igrao je u Lokomotivi, Rijeci (na Rujevici je osvojio Kup), Dinamu. Ima sveukupno 85 nastupa

u HNL-u, 3 u europskoj konkurenциji. Međutim već dvije i pol godine Boras ne živi život nogometnog profesionalca. Nema kluba, nema ugovora...

- Želio bih se baviti nogometom, ali mi baš i ne ide – ironično je, na vlastiti račun, ustvrdio Boras. Pa, pojasnio svoju situaciju:

- Otkako sam prije dvije i pol godine raskinuo ugovor s Dinamom, nisam imao pravih ponuda. U međuvremenu sam upisao i Studij zaštite na radu, no još vjerujem da mogu u nogometu nastaviti profesionalnu karijeru.

Aljoša Vojnović će 24. listopada proslaviti 34. rođendan. Igrači njegove dobi već igraju – veteransku ligu.

- Eto, potkraj karijere završio sam u kampu. Nisam još odustao od nogometa. No, nemam predrasude, nije mi ispod časti na ovakav način potražiti novi klub. Nije danas lako doći do novog ugovora. Posljednji sam odradio u mađarskom

Zalaegerszegu, ali zbog ozljede nisam puno igrao. Volio bih odraditi još jedan ugovor, svjestan sam kako je HNL razvojna liga i klubovi radije angažiraju mlade igrače. Međutim ako ne nađem klub koji bi zadovoljio moje ambicije možda i "objesim kopačke o klin". Neću prihvatiči bilo što. Nije da sam kruha gladan, nešto se i zaradio u karijeri – kazuje Vojnović.

Svaki polaznik kampa ima neku svoju autentičnu životnu priču. Tako je npr. Mislav Komorski poslje 137 nastupa u HNL-u (za Inter, Lokomotivu i Dinamo) završio – u Indiji!?

- Bilo je to dobro iskustvo. Indijci su korektni poslodavci, uredno plaćaju. Podigli su i razinu kvalitete nacionalne lige, ponajviše zahvaljujući stranim igračima. No, nije to još u rangu HNL-a. Domaći igrači ne pokazuju veliki napredak. Indijskom izborniku Igoru Štimcu predstoji puno posla i mnogo sreće da napravi neki iskorak. Mada interes za nogomet postoji. Stadioni su puni, infrastruktura je OK, medijski je dobro popraćeno... Postoji mogućnost da se i vratim u indijski nogomet mada bih radije ostao u Hrvatskoj, odnosno u Zagrebu – priznaje Komorski.

Tijekom održavanja kampa, štićenici HUNS-a odigrali su i dvije ogledne utakmice: s Interom u Zaprešiću – 0:0, te protiv Rudara u Velenju – 2:0 (golovima Žderića i Rebernika).

- Bilo je ove godine u kampu odličnih igrača. Vrlo ozbiljno su shvatili obveze i marljivo trenirali. Vjerujem da bi se od njih mogla posložiti natjecateljski jako zanimljiva momčad. Svrha održavanja kampa jest da igrači bez ugovora odrade treningi proces i kroz prijateljske utakmice imaju natjecateljski podražaj.



Imamo odlična iskustva s ovakvim kampovima. Statistički, preko 90% igrača u konačnici pronađe klub. Možda to nije uvijek klub koji zadovoljava njihove ambicije, ali svakako je bolje nego da ne igraju nigdje – tvrdi trener nogometnih "beskućnika", Ivica Landeka.

Nadajmo se kako će većina igrača iz "njegove" momčadi do 31. kolovoza potpisati profesionalni ugovor, odnosno da spomenuti postotak niti ove godine neće iznevjeriti...



POPIS IGRAČA:

Hrvoje Bukovski (vratar, 27 godina), Dominik Picak (vratar, 27), Darijan Radelić-Žarkov (vratar, 26), Marko Brtan (vezni, 28), Filip Žderić (desni bek, 27), Tomislav Haramustek (lijevi bek, 25), Patrice Zoungрана (vezni, 24), Ivan Đaković (vezni, 18), David Arap (vezni, 24), Domagoj Muić (vezni, 25), Mihael Rebernik (krilni napadač, 22), Mislav Komorski (stoper, 27), Aljoša Vojnović (vezni, 33), Patrik Periša (desni bek, 23), Petar Duje Berač (napadač, 20), Martin Vidak (napadač, 19), Krešimir Kovačević (napadač, 24), Ivan Boras (desni bek, 27), Ivor Weitzer (vezni, 31), Eduard Husinec (stoper, 26), Mate Maleš (vezni, 30).

STOŽER:

Treninge vodi Ivica Landeka, asistenti su mu Marko Salatović i Karlo Čop, kondicijski treneri su Domagoj Penava, Marko Kikić i Hrvoje Božičković, trener vrata je Igor Štrok, a team manager Lorena Deverić.

IZVANREDNA GENERALNA SKUPŠTINA
FIFPRO-a U AMSTERDAMU

NOVOSTI U PREGOVORIMA S FIFA-om



Od 19. do 20. lipnja, u Hoofddorpu, održana je izvanredna dvodnevna skupština FIFPro-a, a ispred Hrvatske udruge "Nogometni sindikat", nazočni su bili glavni tajnik Mario Jurić te Miroslav Jurić.

Obavijest o održavanju ove izvanredne skupštine, članovi FIFPro-a zaprimili su još tijekom kongresa u Rimu, a glavni razlog okupljanja bila je namjera FIFPro-a da informira sindikate o novostima u pregovorima s najvišom svjetskom nogometnom organizacijom (FIFA) i ostalim dionicima u profesionalnom nogometu, Europskom udruženju klubova (ECA), Svjetskoj ligi i Europskim ligama.

Još jedna važna točka dnevnog reda u FIFPro kući o kojoj se razgovaralo bila je prijedlog za izmjenu statuta i protokola, kao i kodeksa ponašanja. Uz to, provedeno je i glasovanje o žalbama koje su podnijela



Foto: Armin Herić



EKSKLUZIVNO ZA NAŠ ČASOPIS HUNS-ov ČLAN FILIP JAZVIĆ OBJASNIO DETALJE POSLJEDNJEG DOGADAJA

NAJVEĆI IZAZOV U PROFESIONALNOJ KARIJERI MI JE POSTATI NAJBOLJA VERZIJA SEBE

Filip Jazvić bivši je igrač Hrvatskog dragovoljca, Intera i Istre te dugogodišnji član Nogometnog sindikata koji je nedavno dobio raskid ugovora u rumunjskom prvoligašu Hermannstadt. U Hermannstadt je došao u siječnju 2019. godine iz Željezničara, a u sedamnaest nastupa postigao je dva gola. Igrao je za Cluj, Targu Mures, Hapoel Haifu, Universitateu Craiovu, Arka Gdyniju i Olimpiju Grudziadz.

Prije nekoliko dana u medijima su se

pojavili medijski napisi o Filipu i tučnjavi sa klupskim sportskim direktorom Razvanom Zamfirom. Upitali smo Filipa za više informacija o nemilom događaju koji nam je ispričao svoju priču i cijelu pozadinu ovog sukoba.

Imao sam razgovor s gospodinom Zamfirom koji obavlja dužnost sportskog direktora kluba, pitao sam ga zašto mi ne želi uplatiti plaće dok sam ozlijeden, dok drugim igračima redovito uplaćuje. Zanimalo me i zašta klub ne plaća terapije i liječenje moje ozljede koju sam zaradio na utakmici 28. svibnja protiv Voluntaria. Rekao sam mu ako mi ne uplate novac da će ga prijavit FIFA-i jer ovako više nema smisla. On je zatim počeo psovati i govoriti da sad neću nikako igrati i da nema više o čemu pričati sa mnom. Zatim se podigao sa stolca i krenuo prema izlazu. U tom trenutku sam mu samo rekao da bude jednom čovjek i da kaže istinu. Očito time isprovociran, okrenuo se i zaletio na mene da će me udariti, izmaknuo sam se i izvratio mu. Potom me opet pokušao udariti i tu je stao. Odmah sam otisao u auto i prijaviti ga policiji. U tom hotelu su posvuda nadzorne kamere i vjerujem da će istina izaći na vidjelo te da će se stvari pokazati kakvima uistinu i jesu.

Kako vidiš nastavak svoje karijere?
U klubu mi je bilo odlično. Bio sam sretan i našao sam se nekako među ljudima u klubu i igračima, ali nažalost poslije ovog incidenta ne vidim više smisla da ostanem u igradi. Nadam se samo da će ovaj slučaj

vrlo brzo završiti jer trebat će mi neko vrijeme da se smirim i vidim šta dalje u vezi drugog kluba.

Razmišlja li o obrazovanju tijekom ili nakon profesionalne karijere?

O obrazovanju jako razmišljam. Vidim se u ulozi kondicijskog trenera jer me to trenutno jako zanima i nadam se da će uspjeti u tom svom naumu.

Koji su ti najveći izazovi u nogometnoj karijeri?

Najveći izazov u karijeri mi je postati najbolja verzija sebe koju mogu biti. Jako se trudim da sutra kad završim karijeru mogu reći da sam dao apsolutno sve od sebe i da ne žalim za ničim.

Što je po tebi vrlo važno za uspjeh jednog nogometara?

Za uspjeh je potreban talent, odricanje, veliki napor i disciplina te naravno podrška roditelja, obitelji i prijatelja.

Kakva je po tebi uloga Nogometnog sindikata u nogometu i što ona znači za tebe?

Uloga je ogromna jer su pomogli nebrojeno mnogo nogometara da dobiju svoju pravdu koju su zaslužili. Nogometni sindikat raste iz godine u godinu i nadam se da će tako ostati i ubuduće.

Kongres FIFPro divizije Europe u Madridu

NAGLASAK NA ZAŠTITI IGRACA

Od 20. do 22. svibnja u Madridu, održan je kongres FIFPro divizija Europa, a ispred Hrvatske udruge "Nogometni sindikat" nazočni su bili glavni tajnik Mario Jurić te Miroslav Jurić.

Sastanak je prvi dan otvorio predsjednik PFA Bobby Barnes, a govorilo se o idućim temama: strateško partnerstvo FIFPro-a s Europskim parlamentom, aktivnosti članova, igrači/ce ambasadori, budući programi za napredak igrača, kalendar natjecanja, prijedlozi za reforme natjecanja (Liga prvaka, Europska liga, Europska liga 2, Liga nacija), naglasak na zaštiti igrača, a bilo je govora i o Socijalnom dijalogu, tj. zakonima.

Drugi, i ujedno posljednji dan kongresa u Madridu, govorilo se o nogometnoj industriji koja se mijenja kroz povijest te njenom utjecaju na razvoj i poziciju igrača. Također, održane su razne radionice, a skupština je zatvorena glavnim zaključcima te riječima predsjednika Barnesa.



KRAJEM SRPNJA REZULTATI UPISA NA UCN

Nakon što je i ove veljače zabilježen velik broj prijava sportaša za prestižan FIFPro Online Academy UCN studij, koncem srpnja stiže najvažnija vijest za sve zainteresirane kandidate – objava rezultata! Iako su neki kandidati već ispunili tražene uvjete upisa, zbog ograničenog broja mesta, ključno je čekati konačne (službene) rezultate o kojima će naknadno biti govor.

Svakako, treba istaknuti da je već dosad ova godina bila iznimno uspješna za naše članove i sportaše koji studiraju na UCN-u. Osim što su početkom godine Matej Mlakić, Filip Borak i Dino Kresinger uspješno završili studijski program i stekli BA (Bachelor Degree), njihovim stopama nedavno su krenuli i Aljoša Vojnović, Mislav Leko i Fabjan Tomić koji su nakon završene dvije godine studija, aplicirali za specijalizaciju Sportskog menadžmenta te uspješno upisali završni program studija u trajanju od jedne godine i pol godine (Top-Up Programme)!

U nastavku donosimo nekoliko ključnih informacija o UCN studiju za sve one koji su zainteresirani i mogu odgovarati uvjetima upisa: online studij ukupno traje tri i pol godine, a studijski programi koje profesionalni sportaši (ne samo nogometari) mogu upisati su: Service, hospitality and tourism management (u trajanju od dvije godine) te Sports management (u trajanju od godinu i pol). Da biste aplicirali za upis važno je napredno poznavanje engleskog jezika, s obzirom da se studij održava isključivo na engleskom jeziku, kao i sva komunikacija s profesorima, mentorima. Ukupna školarina za UCN

UCN
BUSINESS
SPORT MANAGEMENT



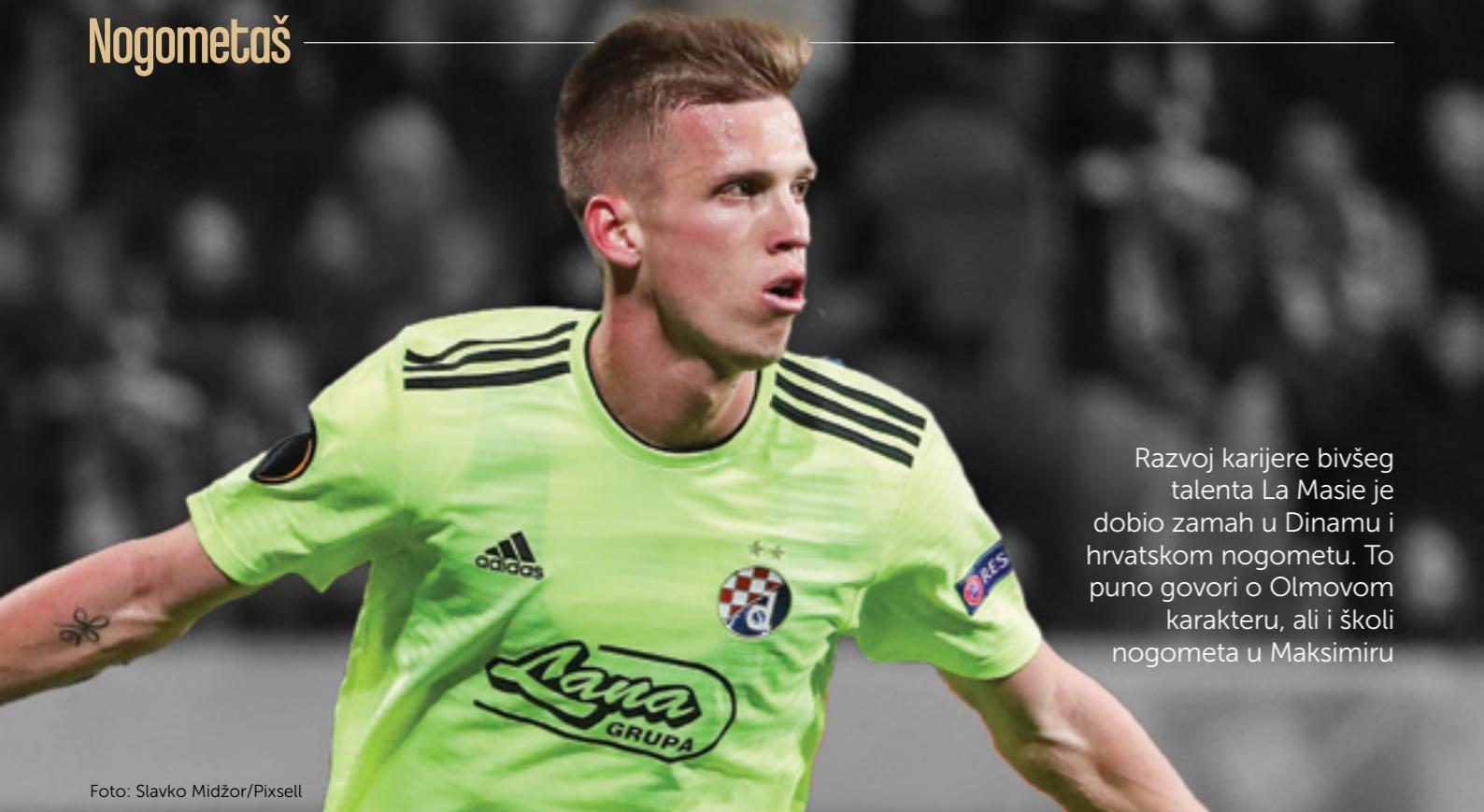


Foto: Slavko Midžor/Pixsell

OLMOV “VENI, VIDI, VICI”

Svojevremeno je Nike, vodeći proizvođač sportske opreme, plasirao zanimljiv promidžbeni slogan: "Godina 1966. bila je značajna za engleski nogomet. Rodio se Eric!" Spomenute godine Englezi su postali svjetskim prvacima, ali je Nike važnijim događajem predstavio rođenje nogometaša Manchester Uniteda, francuskog reprezentativca Erica Cantone. Prispodobivo ovdašnjim prilikama mogli bismo parafrizirati Nike: 1998. bila je značajnom godinom po hrvatski nogomet. Rodio se Dani Olmo!

Nema sumnje, 21-godišnji će Katalonac zauvijek ostati u srcima Dinamovih navijača kao stožerni igrač generacije koja je srušila "klupsko prokletstvo", staro 49 godina. Ali, pojavnost Danija Olma u hrvatskom nogometu nadilazi (samo) maksimirske okvire.

Činjenica da se u srpnju 2014. u Dinamu pojavio kapetan mlade momčadi

Barcelone, jedan od talentiranijih dječaka znamenite La Masije (Barcelonine nogometne škole), zvučala je posve nestvarno. U Barceloni su bili uvjereni da im je igrača "oteo" Manchester City. Čak su Englezima uputili "prijeće pismo". Možda je mali Katalonac u Maksimir došao slučajno, možda spletom čudnih okolnosti, no Dani Olmo je definitivno nešto najbolje što se dogodilo Dinamu, pa i cijelom hrvatskom nogometu.

Dolazak Olma u Dinamo narušio je tezu o Hrvatskoj, kao nogometnoj koloniji, iz koje dječaci odlaze već u najranijoj tinejdžerskoj dobi. "Fenomen Olmo" značajno je devastirao i roditeljsko promišljanje o potomcima kao nogometnim, odnosno finansijskim projektima. Miguel Olmo bivši je nogometaš i aktualni trener. Uz prijateljsko uvjeravanje menedžera Andyja Bare doveo je sina u Maksimir kako bi mali Daniel postupno gradio karijeru i uživao igrajući nogomet. Za mnoge je stariji Olmo donio suludu odluku. No, očigledno je imao povjerenja u vlastitog sina, menedžera

Baru, ali i Dinamovu školu. A ista evidentno posjeduje ugled u europskom nogometu. Povjerenja u Andyja Baru imao je i Zdravko Mamić. Nikada prije nije uzeo igrača – "na slijepo". No, jamačno mu se učinilo dobrim (marketinškim) potezom dovesti igrača Barcelone (pa makar imao samo 16 godina) u Maksimir. Bilo je to neposredno nakon što je u katalonski klub transferirao Alena Halilovića.

Gotovo šest mjeseci Dani Olmo je trenirao u Maksimиру – "na crno". Barcelona je odugovlačila s izdavanjem izlaznog certifikata (ispisnice) kapetanu kadetske momčadi. Katalonski nogometni gigant nije mogao prihvati činjenicu da mu drugi klubovi (naročito ne – iz Hrvatske) "kradu" igrače iz La Masije. Napisljeku, Dinamo je ipak dobio papire za Olma, a Barcelona 200.000 eura, koje FIFA predviđa kao odštetu za razvoj mlađih igrača.

Nekoliko puta su emisari Barcelone pokušavali vratiti Danija kući, ali obitelj Olmo nikada nije skrivala zadovoljstvo

njegovim napretkom u Dinamu. Maksimirski treneri uglavnom su upražnjavali sustav igre 4-2-3-1, a Dani Olmo u toj je formaciji imao ulogu bočnog veznog igrača (napadača). Treneri su ga uglavnom "gurali na bok", ponajviše zbog činjenice što je mjesto playmaka bilo rezervirano za "klupske projekte" (Sammir, Čorić).

Tek je dolaskom Nenada Bjelice Olmo zaigrat na poziciji razigravača, gdje njegov talent dolazi najviše do izražaja. Zanimljivo, na početku prošle sezone tržišna vrijednost Olma (na Transfermarktu) iznosila je 3,5 milijuna eura. Nakon što je Dinamo dočekao "proleće u Europi", 21-godišnji je Katalonac dosegao cijenu od 15 milijuna eura... Prošla je godina bila prijelomna za ekspanziju Olmovog nogometa, ali i etabriranje njegovog talenta među najbolje nogometare rođene 1998. Shodno tradiciji (koja je započela 2003.), talijanski je Tuttosport objavio imena 60 najtalentiranijih nogometara, rođenih 1998. i kasnije. Među nominiranim kandidatima za nagradu Golden Boy nalazio se i jedan hrvatski igrač, Josip Brekalo iz njemačkog Wolfsburga. Ali i nogometar zagrebačkog Dinama, Daniel Olmo.

Zanimljivo, Olmo je bio jedini na spomenutoj listi – bez reprezentativnog statusa! Posljednji nastup za nacionalnu momčad Španjolske (uzrast do 17 godina) imao je 2015. još kao kapetan kadetske momčadi Barcelone.

U konačnici, Olmo je (prema anketi talijanskog Tuttosporta) uvršten na listu 20 najboljih mlađih nogometara na svijetu u 2018.. Nagradu Golden Boy osvojio je 19-godišnji branč nizozemskog Ajaxa, Mattijs de Ligt. Olmo je završio na 11. mjestu s 22 boda. Zanimljivo, svjetski prvak iz Rusije i napadač francuskog PSG-a, Kylian Mbappe bio je tek – 13.

Činjenica da su španjolski izbornici (mlađih uzrasnih kategorija – U17, U19, U21) četiri godine ignorirali nogometara Dinama, potaknula je iluziju da bi Dani Olmo mogao zaigrati – u hrvatskoj reprezentaciji?

- Ja sam Španjolac i san mi je zaigrati za "furiju". Hrvatsku smatram svojom drugom domovinom i sretan sam što živim u Zagrebu i igram za Dinamo. Teško mi je međutim predvidjeti što će biti sutra i hoće li me neki izbornik pozvati u španjolsku ili hrvatsku reprezentaciju. No, činjenica jest

da ja niti nemam hrvatsko državljanstvo – iskreno je kazao Dani Olmo na upit novinara o hrvatskoj reprezentaciji.

Čini se kako su Španjolci Olma "otkrili" tek prošle sezone. Uoči utakmice Lige nacija između Španjolske i Hrvatske u Elcheu, madridski je As kao medijsku poveznici među suparnicima iskoristio upravo Olma. Nogometar Dinama požalio se španjolskim medijima kako već tri godine igra na vrhunskoj razini, ali pozivnice iz Španjolskog saveza nema. Novinari su pak konstatirali kako na pozicijama, koje Olmo upražnjava u Dinamu, u mladoj selekciji Španjolske igraju Daniel Ceballos (Real Madrid), Mikel Oyarzabal (Real Sociedad), Pablo Fornals (Villarreal), Carlos Soler (Valencia)... Svi spomenuti igrači već su bili u konkurenciji i za A selekciju.

Izbornik mlade reprezentacije Španjolske Luis de la Fuente Castillo ipak je uvrstio Olma na popis igrača za Euro u Italiji i San Marinu. U prvom susretu protiv Italije (1:3) igrač Dinama nije dobio priliku. Pojavio se međutim u sastavu protiv Belgije (2:1), ali i u prostala tri susreta. Postigao je tri pogotka (jedan u finalu protiv Njemačke – 2:1) te je proglašen najkorisnijim igračem završnog turnira Prvenstva Europe za igrače do 21 godine! Istovremeno, Španjolska je (a s njom i Dani Olmo) postala prvakom Europe!

Dojam je kako su Španjolci tek sada u potpunosti spoznali o kakvom se nogometaru radi. Neki su još u čudu... "Kako je moguće da takav talent igra u Hrvatskoj ligi" – kočeperio se naslov u Marci. Nije "pomogla" niti konstatacija da je Dani Olmo svojim nastupima obilježio prošlu sezonu u Prvoj HNL. Sve relevantne ankete i izbori Olma su predstavili kao najboljeg pojedinca HNL-a.

Dani Olmo je 7. svibnja proslavio 21. rođendan. Vjerojatno zadnji u maksimirskom okruženju. Iako ga sadašnji ugovor s Dinamom veže do lipnje 2021. a klub je stekao financijsku razinu da ne mora prodavati igrače kako bi "pokrpao budžet", skorašnji razlaz poprilično je izgledan. Naime, Miguel Olmo procjenjuje da njegovom sinu nakon "pet hrvatskih godina" treba novi izazov u karijeri...

Da je kojim slučajem navijačem ili dužnosnikom Dinama, Delboy, odnosno znameniti Derek Trotter iz legendarnih

"Mučki" ("Only Fools and Horses"), ushićeno bi konstatirao: "Lovely Jubbly"! Nakon talijanskog Eura postalo je poprilično izvjesno da će Dani Olmo ostvariti najveći transfer u povijesti Hrvatske nogometne lige. Mediji su započeli s licitacijom (25, 30, 40... milijuna eura), nabrajajući klubove koji žele Dinamovog playmaka (Milan, Manchester United, Tottenham, Real...). No, Dani i njegov tim (obitelj i menedžer Bara) nisu toliko općinjeni veličinama klubova i ponuđenim iznosima. Njih ponajprije zanima sredina u kojoj će Dani nastaviti nogometni razvoj (ali dakako, na višoj razini nego mu to može ponuditi Dinamo i HNL).

Maksimirska karijera Danija Olma najbolji je putokaz Dinamovim klincima (ali i njihovim roditeljima). Ali, jednak intragantno zvuči podatak: nitko iz Olmove generacije u kadetskom uzrastu Barcelone nije dogurao tako daleko u seniorskom nogometu! Osim nogometnim talentom, Dani Olmo je hrvatske poslodavce (ali i medije) osvojio i karakterom. Izvan terena, 21-godišnji je Katalonac skroman i povučen momak (vrlo korektno govori hrvatski), iznimno lojalan maksimirskom klubu.

Nakon njegove pojavnosti u hrvatskom nogometu mogao bi se promjeniti i način promišljanja o talentu, ali i uspjehu, kao takvom. Dani Olmo atipična je nogometna zvijezda. Nema auto, nema djevojku manekenku, ne zanimaju ga "cajke"... Na provokativno novinarsko pitanje – Real ili Barcelona, Olmo je ponizno odgovorio: - Trenutačno razmišljam jedino o utakmici protiv Rudeša! Također, španjolskim je novinarima predstavio Maksimir kao idealno mjesto nogometnog odrastanja:

- U Dinamo sam otisao vrlo mlad i oni su mi dali pravu šansu. Igrao sam u prvoj momčadi iako možda nisam imao godina za to. Mislim da sam u Zagrebu dosta napredovao, i to ne samo na sportskoj, nogometnoj razini, Dinamo me izgradio i kao čovjeka. Pomogao mi je da brže sazrijem. Jako sam sretan zbog te odluke koju sam donio u teškoj situaciji, ali isplatilo se. Sada moram nastaviti naporno raditi – naglasio je Olmo.

Vjerojatno Dani Olmo neće već ovoga ljeta završiti u Barceloni ili Realu, ali njegov način promišljanja i postupan nogometni put sugeriraju da će jednog dana ostvariti svoj cilj. Konačno, Daniju je 21 godina tek...

Uz završetak 28. sezone Prve HNL, što nam donosi novo Prvenstvo?

ŽELJA ZA NOVU SEZONU JE VIŠE NOGOMETNE NEIZVJESNOSTI

HRVATSKI TELEKOM
PRVA LIGA



jedini istinski derbi hrvatskog nogometa mogao doživjeti na treningu igrališta Hitrec-Kacijan, u srazu između A i B momčadi Dinama.

Za Rijeku je protekla sezona predstavljala iznimno osjetljivo, tranzicijsko razdoblje.

Okončano je i 28. prvenstvo Prve hrvatske nogometne lige. Prošlosezonsko izdanje mogli bismo sažeti u rečenici: "pod mirnim krovovima HNL-a"... U posljednjih desetak godina bilo je ovo najizvjesnije natjecanje u elitnom razredu hrvatskog nogometa. Dinamo se vrlo brzo isprofilirao kao jedini kandidat za naslov. "Velika četvorka" (Dinamo, Rijeka, Osijek, Hajduk) u konačnici je zauzela očekivane pozicije premda su im Lokomotiva i Gorica dugo stvarale privid ugroze.

Iritantnom lakoćom Dinamo se nametnuo konkurenciji. Od 36 prvenstvenih kola, u 30-ak je utakmica trener "modrih" Nenad Bjelica koristio pričuvni kadar iz maksimirske svlačionice. Udarnu postavu držao je u pripravnosti za derbije s Hajdukom i Rijekom te europske oglede. Stoga bismo se čak mogli složiti s nekim šaljivdžijama, koji vele kako se prema viđenom prošle sezone

Nakon pet godina klub je napustio najtrofejniji trener u povijesti Rijeke, Matjaž Kek. No, postkekovsku epohu riječki je klub započeo iznimno uspješno. Nedodirljivom Dinamu, Rijeka je u Puli "otela" Kup, a nekadašnji kapetan Dinama Igor Bišćan najavio je uspješnu trenersku karijeru. U tri sezone ostvario je tri zapažena uspjeha: uveo je Rudeš u Prvu HNL, s ljubljanskom je Olimpijom osvojio duplu krunu i sada s Rijekom – Kup. Čini se kako mu je nakon Pule i Armada oprostila nestašluka iz prošlosti (kada je kao igrač Dinama vrijedao riječke navijače)...

Uz Dinamovu pomoć, Osijek je tek u posljednjem kolu preskočio Hajduk i osvojio mjesto – druge pratiљe. Bila je ovo oscilirajuća sezona osječke momčadi, prožeta šarenim rezultatima. Ali, razvidno je kako Osijek raste kao nogometno središte. Čelnici imaju (mađarski) kapital i viziju (u izgradnji je novi stadion i volebni kamp). A nogometnih talenata u slavonskom bazenu ionako nikada nije manjkalo...

Hajduk se danas doimlje kao najslabija karika "velike četvorke" hrvatskog nogometa. Perspektive splitskog kluba u nadolazećem razdoblju najbolje su oslikale riječi trenera Siniše Oreščanina: - Pred nama je vrlo osjetljiv prijelazni rok. Ne smijemo pogriješiti u odabiru igrača. Nažalost, naše su finansijske mogućnosti ograničene i prvenstveno ćemo pratiti igrače koji su slobodni na tržištu! Najveće i najugodnije iznenadenje prošlog prvenstva, novi je član elitnog društva – Gorica. Premda je i trener Sergej Jakirović ustvrdio kako u svlačionici ima previše stranih igrača, gorički je model proteklog prvenstva zadovoljavajuće funkcioniраo. Možda bi prvoligaški "rookie" na koncu izborio i kvalifikacije za Europsku ligu da usred sezone nije prodao Dinamu najboljeg igrača (Atiemwen). No, s dobivenih 2,65 milijuna eura Gorica je značajno popunila budžet za narednu sezonu.

Nakon bodovima prometne jeseni, Lokomotiva je proljeće provela na – slijepom kolosijeku. Izneviran lošim rezultatima svojih pulena trener Goran Tomić u završnici je sezone ponudio

ostavku. Direktor Božidar Šikić tu je opciju, s indignacijom odbio, optuživši igrače kao isključive krivce za rezultatski podbačaj.

No, čini se da su problemi za "lokose" započeli onoga trenutka kada su čelnici kluba s Kajzerice odlučili "krenuti vlastitim putem", odnosno – stranputicom, udaljivši se od Maksimira. Pri izboru za predsjednika ZNS-a podržali su, od Dinama odbačenog, Tomislava Svetinu. Danas je vrlo teško predskazati kako će se u budućnosti (re)definirati donedavno "prisni odnosi" Lokomotive i Dinama...

Slaven Belupo i Inter žive i nadalje svoj besperspektivni prvoligaški život: dovoljno udaljeni od zone ispadanja, ali i "miljama daleko" od klubova koji se bore za europske pozicije. Čini se kako klub iz Zaprešića pokušava izići iz natjecateljskog limba, u kojem ne može ni gore ni dolje. Direktor Intera Branko Laljak najavio je, naime, proces privatizacije kluba.

Istra 1961 je tradicionalno – deveta. Neovisno, podržavao li ambicije kluba ruski, američki ili baskijski kapital. Zanimljivo, u dosadašnjih šesta izdanja "lige 10", Puležani su čak četiri puta igrali kvalifikacije za ostanak u prvoligaškom društvu. I uvjek bi nadigrali drugoligaškog izazivača. Spomenuti podatak poprilično eksplicitno ukazuje na jaz u kvaliteti između prvog i drugog stupnja natjecanja HNL-a.

Već oko blagdana Svih svetih postalo je razvidnim kako je Rudeš u kontekstu Prve HNL – "mrtav klub". Bez novca i igračke kvalitete, Rudešani su predstavljali lošeg sparing-partnera oстатku lige. Tek u posljednjem kvartalu natjecanja, dolaskom Tomislava Ivkovića za trenera, Rudeš je na trenutke davao znakove života. Ali, više kao poziv za posljednju pomast...

Što donosi nova sezona? Nakon sedam godina Varaždin se vratio u Prvu HNL. I odmah istaknuo kandidaturu – najvećeg favorita za ispadanje. Otpustili su Varaždinci trenera (Branko Karačić), koji ih je uveo u elitno društvo i obznanili kako im je budžet od 10 milijuna kuna – "plafon". To je najmanji proračun u Prvoj HNL, a otprilike identične finansijske (ne) mogućnosti prošle je sezone imao – Rudeš.

Od Istre 1961 u novoj sezoni se (napokon) očekuje natjecateljski iskorak. Dojam je, sa strane, kako su Baski (vlasnici kluba) podcijenili HNL. Potrošili su sezonom u dramatičnim lutanjima za kvalitetnijim kadrovskim rješenjima (igrača, trenera, dužnosnika...).

Slaven Belupo novo prvenstvo dočekuje s tradicionalnom mantrom o stabilnom prvoligašu (kojemu je realni domet – sedmo mjesto). I tezom kako klub iz Koprivnice sa svakim u HNL-u može odigrati neodlučeno. Naime, prošle je sezone Slaven Belupo ostvario rekordnih – 16 remija.

Poziv Branka Laljka zainteresiranim ulagateljima u Inter za sada nije polučio željeni odjek. "Ašikovanje" s turskim Basaksehirom nije rezultiralo ničim

riječku momčad već na početku priprema kooptirao šestoricu igrača iz omladinskog pogona. Istovremeno, Osijek je osnažio sastav dovodeći pojačanja u svaku liniju momčadi: Ante Majstorović (obrana), Vedran Jugović (vezni red), Antonio Mance (napad).

Objektivno, glede najviših dometa u Prvoj HNL, za očekivati je – status quo. Dinamo je svoju supremaciju demonstrirao već tijekom zimskog prijelaznog roka kada je kupio dvojicu igrača (Andrić, Atiemwen) za 3,65 milijuna eura iako je bilo izgledno kako će i bez njih "modri" lakoćom osvojiti HNL.

Dinamo je dominantan i u mladim uzrasnim kategorijama. Prošle je sezone mlađa maksimirska momčad dosegla četvrtfinale juniorske Lige prvaka (Dinamovi su klinici

No, fabula o Dinamu nije uobičajena priča o uspješnom nogometnom klubu. Maksimirski Kiklop jedinstvena je pojava u nogometnom svijetu: s tijelom u Zagrebu, a glavom u Međugorju! Post festum najuspješnije Dinamove europske sezone u posljednjih 50 godina, operativno je tijelo kluba (Upravni odbor, kojega čine – Vlatka Peras, Amra Peternel i Krešimir Antolić) javno priznalo kako se glede svake bitnije odluke po funkciranje kluba konzultira sa Zdravkom Mamićem! I dok Dinamov spiritus movens nije dostupan pravosudnim organima Republike Hrvatske, iz Maksimira je odaslan vapaj državnom vrhu (predsjednici države, odnosno premijer) sa zahtjevom da "institucije odrade svoj posao". Prema navodima sročenim u priopćenju, Dinamo je već duže vrijeme izložen pritiscima osoba "koje su označene kao nositelji



ozbiljnijim. Navodno su Turci stornirali nogometnu investiciju nakon što je turski predsjednik Erdogan (veliki navijač spomenutog kluba) izgubio izbore u Istanbulu...

Za razliku od Zaprešića, na drugom kraju Zagrebačke županije, vrti se zanimljiva nogometna priča. Gorica je u debitantskoj sezoni ostvarila peto mjesto, najveći transfer u povijesti i za novu sezonu podigla budžet na 20 milijuna kuna. Usput, neki su Kinezi odlučili izgraditi nogometni centar (stadion i kamp) upravo u Velikoj Gorici...

Direktor Šikić najavio je "provjetravanje" u Lokomotivinoj svlačionici. No, Kajzerica uoči nove sezone izgleda kao da ju je opustio tajfun. Treneru Tomiću (pre) ostalo je svega 14 igrača iz prošle sezone. Hajduk i Rijeka najavljaju diskretnu konzumaciju prijelaznog roka. Biščan je u

eliminirani od Chelseaja nakon izvođenja jedanaesteraca). Istovremeno, Dinamo je osvojio nacionalno prvenstvo u uzrastu kadeta i juniora (u konkurenciji pionira najbolja je bila Lokomotiva).

A u nadolazećem razdoblju Dinamova

bi se dominacija u lokalnom okruženju

mogla još povećati i osnažiti. Prema diskretnim najavama maksimirski bi klub mogao dodatno napuhati budžet: sa sadašnjih 30-ak milijuna eura (ostali klubovi "velike četvorke" imaju otprilike dvostruko manji proračun) na nestvarnih (za HNL) – 50 milijuna! U Maksimiru očekuju kako bi samo od prodaje Danija Olma mogli inkasirati 25-30 milijuna eura!

A koliko je hrvatski prvak finansijski moćan svjedoče i riječi predsjednika Mirka Barišića, koji tvrdi da će se Dinamo sam upustiti u izgradnju stadiona u Maksimiru ukoliko izostane suradnja s Gradom Zagrebom.

Igrači s Kampa priključili se edukativnoj kampanji „Oživi me“

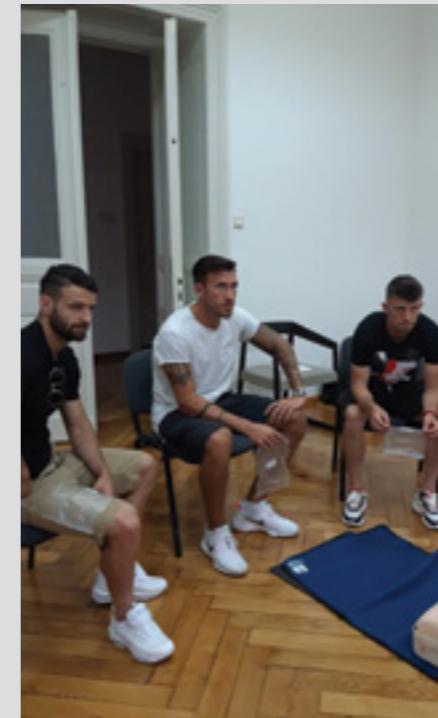
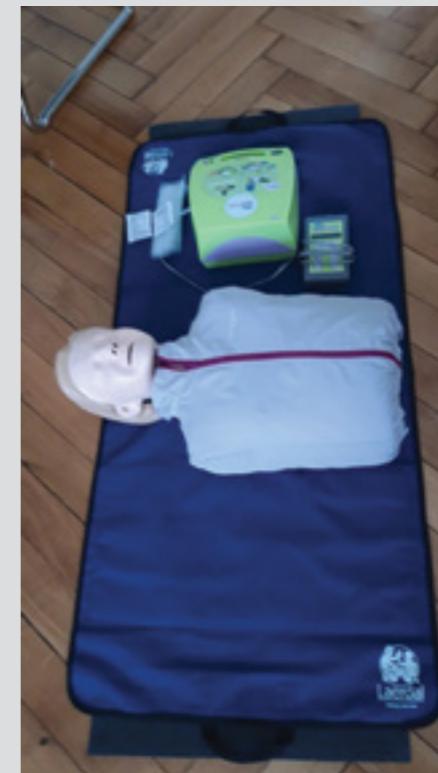
POMOĆ ZA NOGOMET, ALI I ŽIVOT

Nogometni sindikat osim fizičke pripreme, igračima želi ponuditi i različite oblike edukativnih radionica s ciljem stjecanja dodatnih vještina i znanja, a koja im istovremeno mogu pomoći tijekom treninga i/ili igre na terenu, kao i u svakodnevnom životu.

Tako su se stručni stožer te profesionalni nogometari s ovogodišnjeg Kampa, u suradnji s dr. Portolan Pajić, priključili edukativnoj kampanji OŽIVI ME s ciljem da steknu ili obnove znanje o osnovnim postupcima oživljavanja.

Naime, u Hrvatskoj je u proteklom desetljeću umrlo mnogo profesionalnih nogometara, ali i ostalih sportaša uslijed srčanog zastoja upravo tijekom igre i na terenu. Adekvatnim znanjem svih igrača i trenera na terenu, do dolaska prve pomoći, može se unesrećenome vratiti srčana funkcija i samim time nekome spasiti život.

Nakon predavanja dr. Portolan Pajić, igrači su edukacijom na lutkama, uz podršku stručnih osoba, naučili kako pomoći unesrećenoj osobi, ako se kojim slučajem nađu u takvoj situaciji, neovisno radi li se o sportskom terenu te su na kraju svi dobili potvrde da prošli obuku kako spasiti ljudski život!



DANA 27. SRPNJA POČINJE 17. SVJETSKO NOGOMETNO PRVENSTVO BESKUĆNIKA U CARDIFFU, WALLES

NOGOMET KAO PRILIKA ZA NOVI ŽIVOT DOSTOJAN ČOVJEKA



Ove godine održava se 17. Svjetsko nogometno prvenstvo u beskućnika u Cardiffu, Wales i traje od 27. srpnja do 3. kolovoza.

Svjetsko nogometno prvenstvo beskućnika organizira se svake godine u drugom gradu te je potrebno prijaviti 8 novih igrača svake godine, kako bi čim veći broj beskućnika dobio priliku sudjelovati na prvenstvu.

Prvenstvo će se održati u Bute parku, u srcu velike prijestolnice koju će posjetiti više od 500 igrača iz više od 50 zemalja, a koji će igrati na festivalu nogometa u Cardiffu za koji organizatori očekuju da će biti jedan od najinspirativnijih turnira dosad. Ove godine će u Cardiffu nastupati točno 64 tima iz cijelog svijeta, a među njima će i Hrvatska imati svoje predstavnike. Svi oni će se natjecati za šest različitih trofeja, dok će u ženskom dijelu natjecanja sudjelovati 16 timova koji će se boriti za dva trofija.

Hrvatska nogometna reprezentacija je volonterski program Hrvatske mreže za beskućnike te se provodi već 10 godina sa ciljem socijalnog uključivanja beskućnika. Sudjelovanje u aktivnostima reprezentacije često bude motivacija za pozitivne promjene u njihovim životima stoga im godišnje kroz selekciju prođe 40 ak igrača. Tokom godine reprezentacija provodi različite aktivnosti poput organiziranja i sudjelovanja na nogometnim turnirima, revijalnih utakmica, predavanjima i radionicama sa ciljem podizanja svijesti o problemima s kojima se suočavaju beskućnici. Svake godine prijavljuju osam novih igrača iz cijele RH na Svjetsko nogometno prvenstvo beskućnika međutim njihov odlazak ovisi isključivo o finansijskim donacijama te nisu uvijek u mogućnosti sudjelovati. Najveći trošak su im avionske karte.

Ove godine sudjeluju kao mješovita ekipa jer je među ukupno osmoro članova tima i jedna cura. Reprezentacija se okupila 22. srpnja u prihvatalištu u Puli, a pod



vodstvom voditelja Helene Babić i Denisa Maslova putuju u Cardiff.

Želimo im svu sreću na ovom turniru, iako njegova svrha i cilj svakako nisu odličja i pobjede. Naime, riječ je o članovima društva koji žive na njegovim marginama i koji su tako često „nevidljivi“ među nama. Neki od njih nisu nikad imali prilike baviti se sportom ili igrati nogomet sa svojim prijateljima, nitko nije vjerovao u njih i već su postali „otpisani“. Ovakav poziv je nova prilika za život, onakav kakav većina nas živi, a za koji oni ne znaju. Izvrstan je rad upravo Helene i Denisa da ovim mladim ljudima pruži ruku izlaza iz njihove trenutne situacije koja nudi

resocijalizaciju u društvo i povratak u svakodnevnicu.

Iz tog razloga izdvojili smo samo neke od izjava sudionika i reprezentativaca pred odlazak lani u Mexico.

M.S. (24): Ovo mi jako puno znači. Putovanje u prvenstvo ispuniti će mi duh i tijelo jer se družim s ljudima koji su u istim problemima kao i ja. Nogomet i ovo putovanje učinit će nas jednom velikom obitelji. Drago mije da putujem u Meksiko jer mi se više nikad neće pružiti takva prilika.

Z.M. (39): Nogomet mi znači puno jer dok sam bio dječak jako sam volio igrati nogomet, ali zbog situacije u mojoj obitelji roditelji mi nisu mogli priuštiti sve uvjete da bih mogao biti dio nogometa. Zbog teške situacije morao sam odustati od svoje daljnje nogometne karijere. Ovo je za mene prilika da nastavim tamo gdje sam stao i da igram i predstavljam jednu državu, naciju, našu Hrvatsku. Iako nismo profesionalna ekipa i sve ostalo, mislim da je san svakog nogometaša

predstavljati svoju državu. Zahvalan sam prije svega dragom i dobrom Bogu. Takoder, prihvatalištu za beskućnike Pula, Udrizi MoSt iz Splita, Crvenom križu Hrvatska te svima onima koji su nas svojim trudom, donacijama i ostalim djelima doveli do Svjetskog prvenstva za beskućnike u Meksiku 2018. Hvala od srca na svemu!

K.H. (30): Prošao sam u životu kroz dosta teške trenutke. Od dječjeg doma pa sve do ulice. Oko sebe sam svuda video dosta patnje jer sam i sam i sam bio nesretnan. Postao sam vegan i okrenuo se budizmu i meditaciji. Od tog trenutka život mi je krenuo nabolje. Puno mi znači to što idem u Meksiko, što ću upoznati neke divne ljudе i igrati za reprezentaciju beskućnika u nogometu. Ovo znači da mojoj sreći nema kraja!

Naravno, i vi ih možete pratiti na društvenim mrežama, dati im svoju podršku, ali i donirati potrebna sredstva kako bi ovakvih pozitivnih priča bilo što više.





Foto: Željko Puhovski/Cropix

Tijekom mjeseca svibnja, zaredale su se loše vijesti među legendarnim dinamovcima iz 1967: Rudi Belin je u kolicima, Stjepan Lamza na intenzivnoj... A onda nenađano i najtužnija vijest: umro je Zlatko Škorić! Vratar znamenite generacije, koja je jedina hrvatskom nogometu priskrbila europsku titulu – Cup velesajamskih gradova 1967.

U anketi Vjesnika 2011. (u povodu 100-te obljetnice maksimirskog kluba) Zlatko Škorić proglašen je najboljim vratarom Dinama u povijesti. U izboru su sudjelovala 33 novinara različitih generacija. Nogometni su kroničari isticali Škorićev instinkt za postavljanje, sjajan refleks, kojim se isprofilirao kao vratar uspješniji u obrani udaraca iz blizine nego – s distance (izvan šesnaestca). Škorić je rođen 27. srpnja 1941., i kao mnogi zagrebački klinci svoje generacije, dane je provodio po trešnjevačkim livadama. Tada je dobio i nadimak – "Žoga". Igrao je za zagrebačke izviđače protiv slovenskih. U jednom trenutku povikao je protivničkom igraču – "daj mi žogu"! Ovaj mu je doista dodata loptu, a Škorić je zabio gol. I dobio nadimak koji ga je pratio kroz cijelu nogometnu karijeru.

Vratarom je Škorić postao sasvim – slučajno. U negdašnjem Elektrostroju (kasnije Končar), klubu Druge lige, "Žoga" je igrao napadača. No, uoči jedne utakmice prvi je vratar slomio ruku, a pričuvni otisao na maturalno putovanje.

Škorić se sam ponudio da stane među vratnice. Ostalo je povijest...

Kao 19-godišnjak, "Žoga" je ostvario transfer karijere: prešao je u Dinamo! A debitirao je (opet gotovo slučajno) protiv Barcelone! Tadašnji trener Milan Antolković izvadio je iz igre indisponiranog Mirka Stojanovića i povjerenje podario tinejdžeru. Škorić je bio jednim od ključnih čimbenika u Dinamovom osvajanju Kupa velesajamskih gradova. Suigrači bi govorili: "lopta je išla prema rašljama i već smo svi mislili da nam nema spasa, a onda bi vidli Žogu kak mirno sedi pred tim rašljama i prije kavu"...

Posebno je impresivan Škorić bio u finalnim ogledima s engleskim Leedsom (2:0, 0:0). Kao i u prijateljskom susretu s ondašnjim prvakom Europe, škotskim Celticom (1:0 za Dinamo, usred Glasgowa). Tadašnji je menedžer Celta Jock Stein bio impresioniran "Žogom" i želio ga je odmah dovesti na Otok. No, ovaj još nije imao 28 godina (u jugoslavenskom su nogometu postojali limiti glede odlaska u inozemstvo – op.a.). A kada je Škorić stekao uvjete za transfer u Celtic, njegov ga je zastupnik razočarao škotskom ponudom: Stein je nudio samo 5.000 funti!

Mnogo godina kasnije Stein i Škorić susreli su se na amsterdamskom aerodromu. Škot je izrazio žaljenje što Škorić nije došao u Celtic i ispričavao mu se kako je to bila najveća tjeđna plaća koju je on mogao ponuditi ("Žoga" bi imao rekordna primanja u svačionici

In Memoriam

ZLATKO ŠKORIĆ

glazgovskog kluba). Tada je tek "Žoga" shvatio da je zbog neznanja engleskog jezika svog zastupnika izgubio unosan transfer. Ovaj ga je, naime, uvjерavao kako Celtic nudi 5.000 funti – po sezoni! Umjesto u Škotskoj, "Žoga" je završio u francuskom Avignonu, a potom i u njemačkoj Bundesligi, gdje je branio za Stuttgart, odnosno minhenski Bayern. Doduše, u Bayernu je uglavnom bio rezerva slavnem Seppu Meieru. Nezadovoljan statusom u minhenskom klubu, vratio se u Avignon, pa potom i u Zagreb (ali ne u Dinamo nego – NK Zagreb).

- Moja vratarska karijera trajala je točno 20 godina i 4 dana – filigranski precizno, konstatirao je "Žoga". Upravo toliko dugo potrajavao je njegov status registriranog igrača u nogometnom sportu. Nakon igračke karijere Škorić je nogometna znanja i iskustva artikulirao i kao trener. Vodio je BSK iz Slavonskog Broda. Bio je i izbornikom Angole – tri i pol godine! Povratkom Branka Zebeca u Maksimir, "Žoga" je kooptiran u Dinamov stručni stožer, a godinama je potom radio i u omladinskoj školi "Hitrec-Kacijan". zajedno sa Željkom Stinčićem (svojedobnim nasljednikom pred vratima Dinama), Škorić je ustanovio i vratarsku akademiju.

Posljednje dane Zlatko Škorić proveo je u bolnici. Tražio je da mu "naštelaju" TV kako bi mogao gledati derbi Dinama i Hajduka. Nažalost, otisao je ne vidjevši pobjedu voljenog kluba...

In Memoriam

JURICA JERKOVIĆ

Početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća Hajduk je živio najsretnije dane svoje povijesti. Navijači su napamet znali prvih 11 "zlatne generacije": Mešković, Džoni, Rožić, Peruzović, Holcer, Buljan, Žungul, Mužinić, Oblak, Jerković i Šurjak. Trenirao ih je Tomislav Ivić.

Kapetan i stožerni igrač najboljeg Hajduka u povijesti bio je legendarni Jurica Jerković. Njegovi suigrači jedinstvenog su stava:

- Možemo hvaliti Matošića i Vukasa, ali Jure je bija najveći igrač svih vremena! Nikad više Hajduk neće imat takvog igrača!

Splitski je klub u to doba bio i respektabilan čimbenik na razini europskog nogometa. Hajduk tog vremena igrao je u polufinalu Kupa kupova i dvaput je stigao do četvrtfinala Kupa prvaka. Okosnicu momčadi činili su domaći igrači među kojima je dominirao upravo Jerković.

Jure je nosio "desetku". Tada su spomenuti broj nosili samo najveći. A Jerković je bio dijelom priče o najvećima. Bio je u sastavu jugoslavenske reprezentacije na oproštaju Pelea, 1971. Štoviše, Splitčanin je efektним golom za 2:2, na legendarnoj Maracani pred 160.000 ljudi, "malu pokvaru" ugodaj posljednje utakmice najvećeg brazilskog nogometara za "selecao".

Osim Pelea, Jerković je upoznao i Maradonu. Čak je i igrao s njim za reprezentaciju svijeta na jednoj revijalnoj utakmici 1987. u talijanskom Avellinu. A na jednom je sličnom susretu Jerković napravio potez zbog kojega je mnogo godina kasnije Leo Messi "srušio" YouTube...

Na svečarskoj utakmici Hajduka i reprezentacije Jugoslavije 1981. Jerković i Šurjak izveli su spektakularan

jedanaesterac: Jure je samo gurnuo loptu, a onda natrčao "Šure" i zabio loptu u mrežu! Jugoslavenski vratar Dragan Pantelić tražio je poništenje pogotka. Gledatelji na tribinama ostali su u čudu...

- Šure je bija zafrkant, zato san mu reka prije izvođenja – ubit će te ako ne potriš.

Zamislite da san gurnija loptu, a Šure da

se nije makao. Ispa bi redikul. Ovako je nastala delirij. Godinama se pričalo o tom našem potezu. Nikad ga neću zaboraviti – evocirao je često Jerković uspomenu na ovaj nesvakidašnji pogodak.

Jurica Jerković rođen je 25. veljače 1950. u Splitu. Često je isticao kako je "dite Radunice", gradske četvrti u samom srcu Splita. Kada se opraštao od Hajduka, njegovi su prijatelji razvili transparent: "Radunica kala mala – Juru velikana data". Za Hajduk je Jerković debitirao 1968. Klub je još igrao na Starom placu. Desetak godina kasnije kao kapetan Hajduka položio je kamen temeljac za poljudski stadion...

U Hajdukovom dresu Jurica Jerković je odigrao 529 utakmica i postigao 219 golova. Za reprezentaciju Jugoslavije Jerković je odigrao 43 utakmice (uz šest golova), a bio je sudionikom dva Svjetska prvenstva (1974. i 1982.) te jednog Europskog (1976.). Njegovi biografi često ističu činjenicu kako je u reprezentaciji bivše države Jure prešutno bio zakinut, jer su selektori forsirali nogometara Crvene zvezde, Jovana Aćimovića. Jerković je neosporno bio tehnikom i lucidnošću dominantnijim igračem, no Aćimović se smatrao kompatibilnijim s Dragom Džajićem. A Džaja je tada bio najvećom zvjezdrom i autoritetom jugoslavenskog nogometa.

Nakon karijere u Hajduku, Jerković je postao i legendom švicarskog nogometa. – kazao je Jerković potkraj travnja.



Foto: HNK Hajduk



Što je u to vrijeme predstavljalo i nemalo iznenadenje, jer potencijalom je Jure mogao igrati u puno većem klubu od Züricha i zahtjevnijoj ligi od švicarske. Za Zürich je Jerković odigrao preko 200 utakmica, a karijeru je završio s 37 godina u Laganu.

Jerković se vratio u Hajduk kao sportski direktor (od 1988. do 1990.). Doveo je na Poljud dvojicu kasnijih hrvatskih reprezentativaca (Nikola Jerkan, Ardian Kozniku), ali i "otvorio vrata" stranom kapitalu (švicarska firma JEBAG).

Zbog narušenog zdravlja Jerković se povukao iz javnog života i nogometne svakodnevice. A u pondjeljak, 3. lipnja 2019., svi su hrvatski mediji obznanili tužnu vijest: nakon duge borbe s teškom bolešću, u Splitu je u 70. godini preminuo jedan od najboljih Hajdukovih nogometara svih vremena, legendarni Jurica Jerković.

A u svom posljednjem intervjuu, kojega je dao Slavenu Alfireviću za Slobodnu Dalmaciju, legendarni kapetan Hajduka (s kojim je osvojio tri prvenstva i pet kupova u nizu), kazao je:

- Teško se može... Mislim da se naša zlatna generacija neće ponoviti. To vrijeme je prohujalo. Danas igrači ranije odlaze iz kluba i teško je očekivati slične podvige

**IGRAČI S KAMPA
PRIKLJUČILI SE
EDUKATIVNOJ
KAMPANJI**

“OŽIVI ME”



HUNS
HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI SINDIKAT